

Teorie střihové skladby

1. Film a jeho historické začlenění mezi ostatní umění. Průkopníci myšlení o filmu.
2. Montážní teorie S.M.Ejzenštejna.
3. Dziga Vertov a jeho teorie filmové skladby.
4. Sovětská montážní škola. Hlavní představitelé, klíčová díla, spisy.
5. Skladebné teorie dokumentárního filmu (Gauthier, Vertov, Pelešjan).
6. Filmová teorie 20. a 30. let. Hlavní představitelé, spisy, klíčové myšlenky.
7. Gramatika filmového jazyka.
8. Stylistické figury.
9. Typy skladby.
10. Přednámací jednoty; orientace, principy grafické vazby, rytmické vazby, světlotonalita.
11. Křivka zrání záběru a její vztah k systému filmového díla.
12. Mechanismus vazby v teorie Jerzyho Płażewského a Jana Kučery: Otázky a odpovědi, dostředivost a rozptyl; řady, souřadí.
13. Vertikální montáž.
14. Mizanscéna a montáž.
15. Budování časoprostoru ve filmu (osa, rám, otevřená a uzavřená forma, čas).
16. Sémiotika filmu. Časové zařazení, hlavní představitelé, inspirační zdroje.
17. Tarkovského kritika sovětských montážníků a jeho vlastní koncepce filmové skladby
18. Teorie filmu a psychoanalýza.
19. Psychologie vnímání (φ efekt, sítnice, Purkyňův jev, Gestalt psychologie aj.).
20. Vymezení předmětu filmové teorie, metodologické přístupy.
21. Specifika střihové skladby animovaného filmu, typy animačních technik.
22. Typy nenarativní kinematografie a jejich charakteristika.

Dějiny filmu z hlediska střihové skladby

1. Počátky filmové skladby, první režisérské osobnosti a produkční společnosti z let 1895 – 1910.
2. Tvůrčí přínos D. W. Griffitha pro střihovou skladbu.
3. Vliv surrealismu, expresionismu a psychoanalýzy na němý film.
4. Kulešovovy experimenty a přínos sovětských montážníků pro rozvoj střihové skladby.
5. Skandinávský narativní film 20. let.
6. Francouzská a německá filmová avantgarda 20. - 30. let.
7. Československý film 20. - 30. let (hraný, dokumentární, avantgardní).
8. Nástup zvukového filmu v Evropě a USA.
9. Osobnosti sovětské montážní školy. Tvorba hlavních představitelů, nejvýznamnější díla, inspirační zdroje, poetika.
10. Evropský dokumentární film do roku 1960.
11. Italský neorealismus. Periodizace, hlavní představitelé, stylové rysy, vliv na vývoj světové kinematografie.
12. Cinema verité. Charakteristika stylu, hlavní osobnosti, vliv na světovou kinematografii.
13. Poválečná sovětská kinematografie v kontextu společenských změn.
14. Francouzská nová vlna. Narativní a stylové inovace, tvorba hlavních představitelů.
15. Československá nová vlna. Periodizace, hlavní stylové znaky, tematiky, hlavní představitelé.
16. Free Cinema. Periodizace, hlavní představitelé a jejich tvorba, společenský a kulturní kontext.
17. Německý nový film. Periodizace, hlavní představitelé a jejich tvorba, společenský a kulturní kontext.
18. Italský film po neorealismu. Klíčové osobnosti, stěžejní díla.
19. Off Hollywood. Americký nezávislý film 60. let.
20. Nový Hollywood 70. let. Společenské změny, proměna produkčního modelu, stylové a technologické inovace, domácí a zahraniční inspirace.
21. Jugoslávská „Černá vlna“ a „Pražská škola“. Hlavní představitelé, tvorba, poetika.
22. Polský film morálního neklidu. Hlavní představitelé, klíčová díla, tematika.
23. Významné osobnosti maďarské kinematografie 60. a 70. let a jejich přínos pro rozvoj filmové

formy.

24. Teorie filmového žánru v kontextu inovativních stylových postupů a hry s žánry ve filmech 80. a 90. let.

25. Manifest Dogma '95 a jeho vliv na kinematografii 90. let.

26. Expanded cinema (Laterna Magica, instalace, film ve veřejném prostoru).

Praktická dramaturgie a naratologie

1. Realita a film (reference, uvěřitelnost atd.) a principy vyjadřování ve filmu.
2. Příběh a prvky, které nezbytně obsahuje, film - pyramida, rozdíly mezi příběhem a způsobem vyprávění příběhu.
3. Vypravěč, vztah vypravěč - posluchač (divák), způsoby tematizování (zobrazení) vypravěče.
4. Příběhové struktury a jejich porovnání, struktura tragédie dle Aristotela.
5. Dramatická situace dramatu.
6. Prolog, epilog, expozice, „hook“ (háček), rozdíl mezi prologem a expozicí.
7. Tříaktová struktura, rozdíl mezi „plot point one“, „plot point two“ a dramatickou situací dramatu.
8. Žánr a jeho funkce.
9. „Plot“ (zápletka, děj) a postava, ostENZE.
10. Postava, prvky, které ji tvoří; „timeline“ a „bezprostřední minulost“ postavy.